

МАЛЯТКО 7

ЩОМІСЯЧНИЙ ЖУРНАЛ ЦК ЛКСМ УКРАЇНИ ДЛЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

ЛИПЕНЬ 1973

Малюнки Галини ТУЛЬЧЕВСЬКОЇ

ХТО ПРОКИДАЄТЬСЯ НАЙРАНІШЕ

Розповів Василь ЧУХЛІБ

Сидять на жердині Івась,
Пилипко і Тарасик — спе-
речаються.

— Найраніше встають лас-
тівки, — каже Івась. —
Коли я іду в садок, вони
вже літають...

— Ні, — заперечує Пилип-
ко, — раніше від ластівок
прокидається сонечко. Я
ще в ліжку, а воно вже
заглядає у вікно.

— А як моя мама на фер-
му іде, — каже Тарасик, —
то ще й ластівки сплять, і
сонечко спить.

ГАРНІ ХЛОП'ЯТА

Оповідання-загадка
Анатолія ЛЕЛЬЄВРА

Романко й Петрик на подвір'ї дитячого садка працювали. Дрова носили. Ворота фарбували. Паркан лагодили. Вихователька їх хвалила: — Комаренко й Мельник — гарні хлоп'ята. Потім Романко й Федя на грядках працювали. Огірки вибирали. Кролям траву носили. Вихователька хвалила: — Півненко й Мельник — молодці. Ану лишень угадайте Романкове прізвище.

СОЛОВЕЙКІВ ДВОЄ

Вірш Дмитра КУРОВСЬКОГО

Я на білім
Полотні
Та вишию
Гілку,
А на гілці —
Червен-цвіт,
А на цвіту —
Бджілку.
А ще будуть
На гіллі
Соловейків двоє —
Хай витьохкують мені
Літом і зимою.

НА КОСОВИЦІ

Розповів Євген ГУЦАЛО
Малюнок Анатолія ЛИМАРЄВА

Батько взяв Андрійка на косовицю в ліс. Хлопчик спершу бігав за метеликами. Потім суниці збирав. А як наївся суниць, то пішов до струмка води напиться. Ліг на землю — і здалось Андрійкові, наче із струмка хтось

інший на нього дивиться, теж води хоче.

Підійшов батько — в руці тримає косу. Став на коліно, довго пив холодну воду, а потім і каже:

— Годилося б уже й пополуднувати. Принеси-но, синочку, нашу торбину з харчами — підкріпимось.

Андрійкові двічі казати не треба — в нього завжди одна нога тут, друга там. Гайнув до куща, де харчі поклали, і став

як укопаний. Бо очам своїм не міг повірити. Та й хіба повіриш, коли маленьке лисеня тягне їхню торбину! А торбина нелегка, то лисеня ледь-ледь лапками переставляє.

— Ох ти злодюжко! — кричав Андрійко, який нітрохи не злякався. — Віддай наш полудник, оддай!

Лисеня й далі тягнуло торбину між покосами.

— Ага, то ти красти! То ти тікати! — Й Андрійко навздо-

гін кинувся за капосним.
І тут невідомо звідки вискочила стара лисиця. Зупинилася коло свого лисеняти, зуби вишкірила і хвостом круть-верть, мельк-мельк! Ось-ось кинеться кусати.

Андрійко злякався. Почав одступати назад. А потім як дременув, наче за ним стововків гналось.

— Тату! — прибіг до батька. — А лиси вкрали наші харчі. Батько, либонь, не дуже й по-

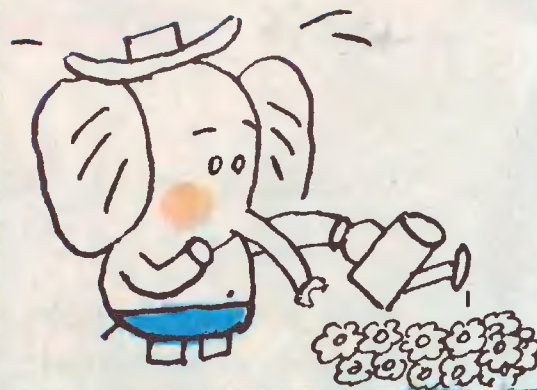
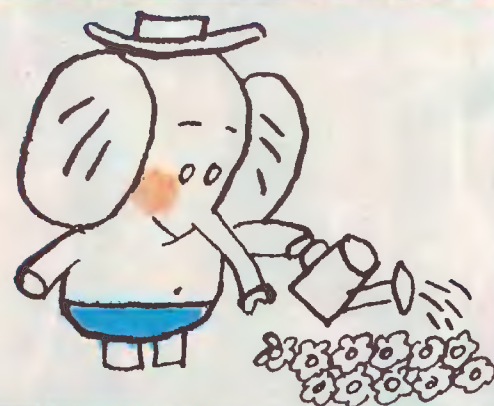
вірив. Та підвівся, пішов слідом за Андрійком. Бачить — на покосі лежить їхня торбина, а поблизу не видно жодного лиса. Мабуть, полякались і повтікали. Батько з Андрійком вернулися до струмка. Підкрипились.

Андрійко позбирав, що лишилося з обіду, й поклав під кущиком на траву.

— Ну, лиси, приходьте хутчій та ласуйте! — покликав він. — Ходіть, лиси, ходіть!

СЛОНЕНЯТКО-ВИТІВНИК ПОЛИВАЄ СВІЙ КВІТНИК

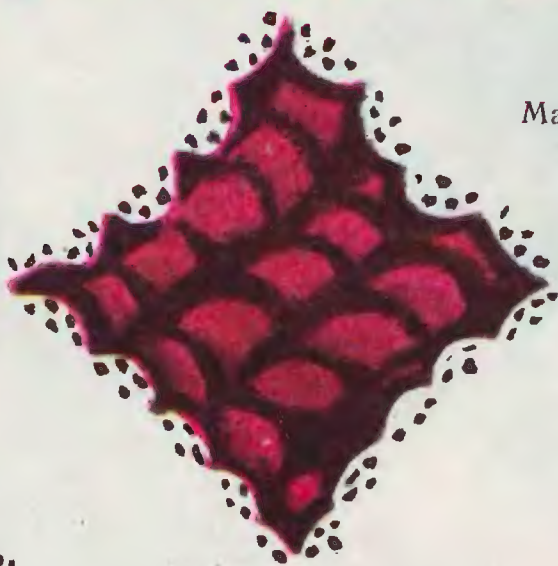

БАБУСЯ-БУРКОТУХА

Вірш Семена КОГАНА

Всю ніч на болоті
Лунає: «Ква-квак!».
Бабуся заснути
Не може ніяк.
Бабуся зітхає,
Бабуся бурчить,
А жаб'ячий хор
Як навмисне лящить.
Бабуся шепоче:
— Я ледве жива,
Я майже оглухла
Від того «ква-ква».

Малюнок Вячеслава ЛЕГКОБИТА

І сталося диво:
Враз лемент ущух,
Немов на болоті
Й нема скрекотух.
Ніщо не шелесне —
Ні лист, ні трава.
Бабуся вслухається —
Жодного «ква».
Бабуся зітхає,
Не спиться-бо їй:
Не може заснути
В цій тиші німій.

Переклала Галина ДЕМЧЕНКО

Один хазяїн дістав десь вербовий пагінець і посадив у своєму саду. Це була дуже рідкісна верба. Хазяїн беріг пагінець, сам доглядав. Та якось йому випало відлучитися на тиждень із дому. Покликав він слугу й каже: — Приглядай гарненько за пагінцем. Поливай щодня. А головне, дивись, щоб сусідські діти не висмикнули його й не затоптали. — Гаразд, — каже слуга, — все так і зроблю.

ВЕРБОВИЙ ПАГІНЕЦЬ

Японська казка

Малюнок Олега
ЖИВОТКОВА

Поїхав хазяїн. А коли за тиждень вернувся, зразу пішов оглядати сад. Паросток був на місці, тільки геть зів'яв.

— Ти, мабуть, не поливав його? — напустився на слугу хазяїн.

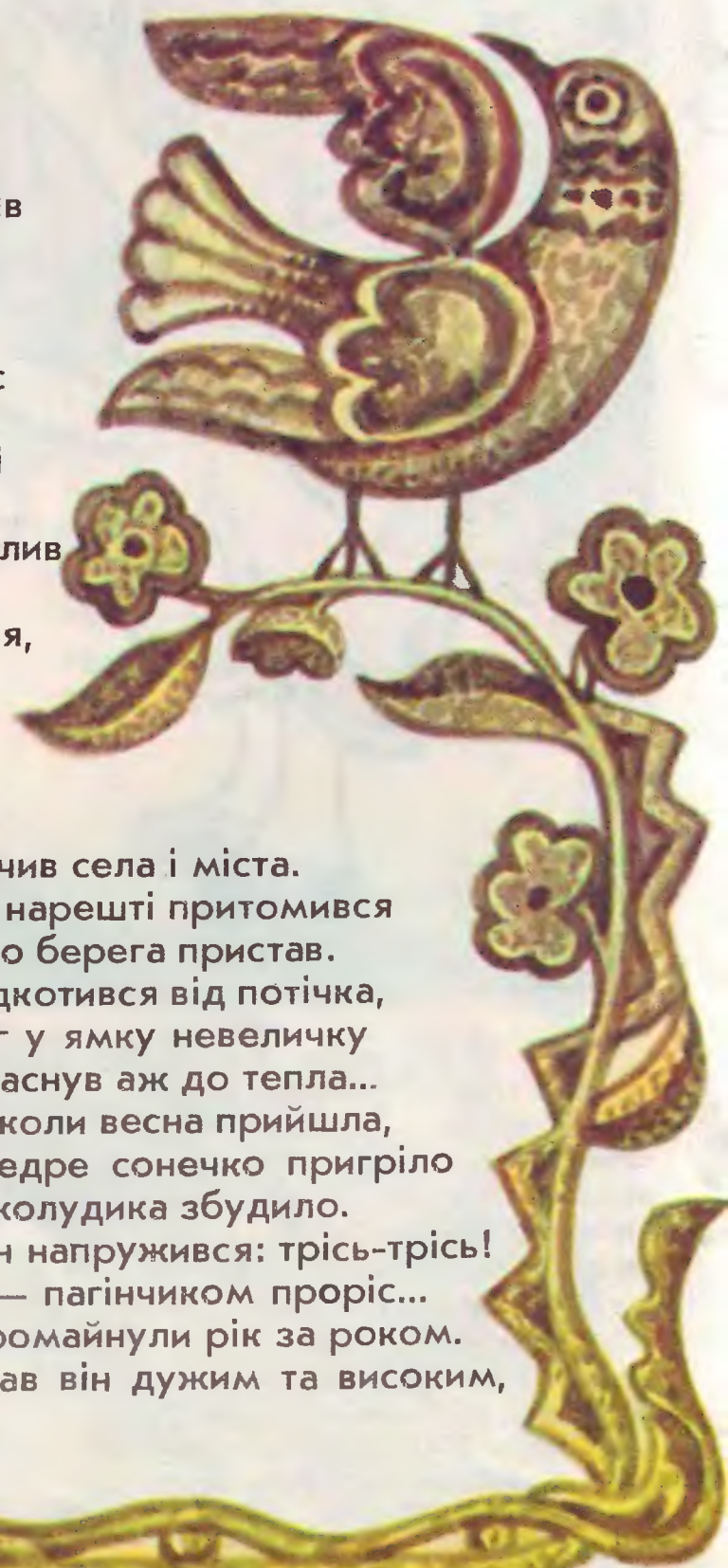
— Я поливав. Як ви й наказували. Пильнував його, очей з нього не зводив, — відповів слуга. — Вранці виходив на ганок і до самісінького вечора дивився на пагінець. А коли сутеніло, висмикував його, ніс до хати й замикав у скриню.

Ці веселі вірші — з
Грузії, краю тепло-
го, сонячного, бага-
того на виноград,
мандарини, лимони,
чай... Написав вірші
відомий поет Гіві
Чічінадзе.

СИН СТАРОГО ДУБА

Вітер, вітер, вітровій
Біг по стежці лісовій,
З дуба жолудя зірвав
І сховав його між трав.
Але дощ те закримітив
І давай щосили лити.
Враз побіг через лісок
Пустотливий ручайок.
Взяв жолудика й поніс
Далі й далі через ліс,
Через доли й гори сині
До широкої долини.
Довго наш жолудик плив
Луками, посеред нив.
Дивовиж він надивився,

Бачив села і міста.
Та нарешті притомився
І до берега пристав.
Одкотився від потічка,
Ліг у ямку невеличку
І заснув аж до тепла...
А коли весна прийшла,
Щедре сонечко пригріло
І жолудика збудило.
Він напружився: трісь-трісь!
І — пагінчиком проріс...
Промайнули рік за роком.
Став він дужим та високим,

І тепер, міцний та гожий,
Зустрічає перехожих
Кучерявий сонцелюб,
Син старого дуба —
Дуб.

Малюнки Амброза ЖУКОВСЬКОГО

З грузинської переклав Рауль ЧІЛАЧАВА

Гарбуза шукав я скрізь,
І гукав, і кликав —
Він же потай переліз
У город Тамріко.

УСІ ЛЮБЛЯТЬ РІЧКУ

Хто обрав собі за домів-
ку поле, ліс. А хто — річку
з її зеленими берегами.
Біля річки ростуть куче-
ряві верби, вільха, калина.
А поряд із ними — жор-
стка осока, водяний пе-
рець, очерет, рогіз...

Гарно, прохолодно біля
води в літню спеку. І сила-
силенна різних комашок,
птахів та звірят тут се-
литься. Затишно їм біля
річки, любо.

Нумо розгляньте пиль-
ненько малюнок і скажіть,
що ж на ньому намальо-
вано.

Малюнок Віктора МАЛИНКИ

КАЛИНКА

ЩО ДАРУЄ МІСЯЦЬ ЛИПЕНЬ?

«Пити хочу. А дощик десь забарився, — шелестить яблунька. — Жаль мені, коли яблучка в посушливу днину обсиплються!» Прибігли дітлахи і ну яблуньку поливати. Хоча ліечки й маленькі, зате їх багато. От гуртом і зробили маленькі ліечки великий дощ.

Малюнки Олександра МІКОРИ

ЗАГАДКА

Написав Василь СТРУТИНСЬКИЙ

Не гаряче, а пече —
Утечеш.
При дорозі не скубнеш
Обминеш.
Дуже злючою бува
Ця трава.
Називається вона

(кропива.)

Маленькі дівчатка Реет Хааз та Іме Роозе відвідують дитячий садок у місті Пярну. Пярну — це курорт на березі Балтійського моря в Естонії. Влітку там малята разом із вихователями часто ходять на пляж. З піску ліплять піріжки й торти. Будують фортеці. Приємно й полежати на бережку проти сонечка. Реет Хааз все це вам намалювала. А Іме Роозе розповіла в своєму малюнку про Свято пісні, що теж відбувалося на березі моря. Діти співали пісеньку «Хай завжди буде сонце». І всім від того було дуже, дуже весело.

Обкладинка Валерія ГОРБАЧОВА

Макет Олега ЖИВОТКОВА

Редакційна колегія: Г. П. БОЙКО, З. В. ВОЛКОВИНСЬКА, А. І. ГРИГОРУК (відповідальний секретар), О. О. ЖИВОТКОВ, В. Є. КАРАСЬОВА, В. М. КУЦЕНКО, Т. С. ПЕТРУСЕНКО, Л. М. ПИСЬМЕННА, О. Л. РЯБОКЛЯЧ (головний редактор), А. К. ТЕТЬОРА.

Художник-редактор О. І. МІКОРА.
Техредактор І. В. ЛИМОНОВА.

Рік видання 14-й. № 7 (163). Виходить раз на місяць. Здано до набору 18. V. 1973 р. Підписано до друку 8. VI. 1973 р. Формат 84×108^{1/16}. Фіз. друк. арк. 1. Умовн. друк. арк. 1,68. Обл.-вид. арк. 2,7. Тираж 640000 прим. Зам. 02113. Рукописи не повертаються.

Орден Леніна комбінат друку видавництва «Радянська Україна», Київ-252047. Брест-Литовський проспект, 94. Адреса редакції: Київ-252004. Вул. Пушкінська, 28. Телефони: 24-35-81, 24-72-01: Видавництво ЦК ЛКСМУ «Молодь».

Індекс 74304

Ціна 15 коп.

«МАЛЮТКА»
Журнал ЦК ЛКСМУ
для дітей
дошкільного віку
(На українському мові)